

Тазкия дарслари (129-дарс). Чақимчилик офати

ТАЗКИЯ
129-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

15:00 / 27.03.2021 3735

Чақимчилик араб тилида «набийма» дейилиб, луғатда бир нарсани зоҳир қилишни билдиради.

Уламолар чақимчиликни қуйидагича таърифлаганлар:

Имом Нававий: «Чақимчилик бузғунчилик йўли билан одамларнинг гапини бир-бирига етказишдир», деган.

Чақимчилик Қуръони Каримда ва Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳадисларида қораланган ёмон хислатлардан биридир.

Аллоҳ таоло:

مَيْثًا دَتَّعُمُ رِيحًا لِّلْعَالَمِينَ مِمَّنْ بَشَرًا مِّمَّنْ زَا مَهٍ نِي هَمَّ فَالْحَالِكُ لِكُ عَطَاتِ الْوِ

«Итоат қилма ҳар бир қасамхўр, ҳақирга,.. айбловчи, чақимчилик қилиб юрувчига, яхшилиқни ман қилувчи, тажовузкор, сергуноҳга» («Қалам» сураси, 10-12-оятлар).

عُفْرِي الْجَرِّ نِ! هَلْ لِي قَفَ، هَفَيْ دُحَ عَمَ أَنْ كُ: لَاقُ هُنَّ عُلُ لَلِ يَضَرُّ مَامَ هُنَّ
هُنَّ عُلُ لَلِ يَضَرُّ هَفَيْ دُحَ هَلْ لَاقُ هُنَّ عُلُ لَلِ يَضَرُّ نَامُ شَعُ لَلِ تِي دُحُ لَلِ
هَنْ جَلَّ لُ خُدَيِ الْ «: لُوقِي مَلَسَو. هَيْ لَعُ هَلَّ لَلِ لُ لُوسِرُ تَعَمَسُ
تَاتَقُ.»

Ҳаммам розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Ҳузайфа билан бирга эдик. Бас, унга: «Бир киши гапни Усмон розияллоҳу анҳуга олиб бориб туради», дейилди.

Шунда Ҳузайфа розияллоҳу анҳу унга: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Чақимчи жаннатга кирмайди», деганларини эшитганман», деди».

Бу ҳадиси шарифда чақимчилик нақадар оғир гуноҳ экани баён қилинмоқда. Уламоларимиз: «Чақимчиликни ҳалол санаган одам жаннатга кирмайди», деганлар.

عَلَيْكُمْ سَوَّوْهُ لَعَلَّ لَيْسَ أَذْمُكُمْ إِنِّي لَأَقُولُ عُنْهُ لَلْإِيضَ رَجُلًا ذَبَعُ نَعْمُ لَسْمُ هَاوِرٍ. «سَأَنْلَا نَبِيَّ بَعْدَ قَوْلِ أَمِّي لَلْإِيضَ؟ هُوَ ضَعْفٌ لِمُكِّيٍّ نَأَى الْإِيضَ»

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Парчалаш нималигини сизга айтиб берайми? Одамлар орасида «деди-деди»лаб чақимчилик қилишдир», дедилар».

Муслим ривоят қилган.

Ҳа, чақимчилик сўйилган ҳайвоннинг аъзолари парчалаб бўлингани каби, жамият аъзоларини парчалаб, бир-бирдан ажратиш ташлайди. Чақимчилик тарқалган жамиятда бирлик, ҳамкорлик қолмайди. Бу эса ҳар қандай жамият учун ўта хатарлидир.

Ҳасан Басрий: «Ким сенга чақимчилик қилса, сенинг ҳақингда ҳам чақимчилик қилади», деган.

Имом Заҳабий: «Чақимчилик гуноҳи кабирадир», деган.

Унинг ҳаромлигига мусулмонлар ижмоъ қилишган.

Чақимчилик қилишнинг сабаблари:

1. Гапи нақл қилинаётган шахсга ёмонлик етказиш нияти.
2. Гап айтилаётган одамга яхши кўриниш.
3. Ўзини ўзи хурсанд қилиш ва бошқалар.

Чақимчиликнинг зарарлари:

1. Чақимчилик дўзахга олиб боровчи йўлдир.
2. Чақимчилик улфатлар орасида адоват оловини ёқади.
3. Чақимчилик озор, зарар, алам, хусумат ва нафратдир.
4. Чақимчиликнинг охири войдир.
5. Чақимчилик яхшиликларни кетказади.
6. Чақимчилик пасткашлик, қўрқоқлик, заифлик, макр, ялтоқлик ва мунофиқликдир.

«Руҳий тарбия» китобидан